

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*Divine Encounters:
Understanding the
Prophetic Age*

Ms. Miriam Krupka
ז' אדר ב' תשע"א • March 13, 2011

Basic Timeline of Ancient Jewish History

Year (Greg)	-3760	-1812	-1312	-1272	-1228	-879	-832	(-960)	(-720)	(-586)	(-516)	68 CE
Year (Heb)	0	1948	2448	2488	2533	2881	2928	2964	3204	3338	3408	3828
Event	Creation	Birth of Avraham	Exodus, Torah at Sinai (Moshe)	Entry into Eretz Yisrael (Yehoshua)	Age of the Judges	Shaul is anointed first king of Israel	Construction of 1st Beit Hamikdash (Shlomo)	Split of the Kingdom	Exile of the Northern Kingdom (Assyrians)	Destruction of 1st Beit Hamikdash (Babylonians)	Purim Story, Construction of 2nd Temple	Destruction of 2nd Beit Hamikdash (Romans)
Prophet					(Philistines)	Shmuel, Natan		Eliyahu, Yeshayahu, Amos, Yonah	Yirmiyahu, Yechezkel, Daniel	Ezrah, Nechemiah, Chagai, Zechariah, Malachi		

1. ספר דברים פרק לד

(ו) ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים: (יא) לכל האותות והמופתים אשר שלחו ה' לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: (יב) ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

2. ישעיה פרק מד

יא הן כל חבירי יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד. יב חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים וייעף. יג חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית. יד לכרת-לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ-לו בעצי-יער נטע ארן וגשם יגדל. טו והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף-ישיק ואפה לחם אף-לפעל-אל וישתחו עשהו פסל ויסגד למו. טז חציו שרף במו אש על-חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף-יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אור. יז ושאירתו, לאל עשה לפסלו יסגד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה. יח לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשפיל לבתם. יט ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי במו אש ואף אפיתי על-גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד. כ רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הוא שקר בימיני.

11 Behold, all these fellows should be ashamed; and the craftsmen skilled above men; let them all be gathered together, let them stand up; they shall fear, they shall be ashamed together. 12 The smith makes an axe, and works in the coals, and fashions it with hammers, and works it with his strong arm; yea, he is hungry, and his strength fails; he drinks no water, and is faint. 13 The carpenter stretches out a line; he marks it out with a pencil; he fits it with planes, and he marks it out with the compasses, and makes it after the figure of a man, according to the beauty of a man, to dwell in the house. ...15 Then a man uses it for fuel; and he takes thereof, and warms himself; and yet, he also kindles it, and bakes bread; yes, he makes a god, and worships it; he makes it a graven image, and falls down to it. 16 He burns the half in the fire; with the half he eats flesh; he roasts roast, and is satisfied; he warms himself, and says: 'Aha, I am warm, I have seen the fire'; 17 And the residue of it he makes a god, even his graven image; he falls down to it and worships, and prays to it, and says: 'Deliver me, for you are my god.' 18 They know not, neither do they understand; for their eyes are darkened, that they cannot see, and their hearts, that they cannot understand. 19 And none considers in his heart, neither is there knowledge nor understanding to say: 'I have burned the half of it in the fire; and also I have baked bread upon the coals there; I have roasted flesh and eaten it; and shall I make the residue of it an abomination? Shall I fall down to the stock of a tree?' 20 He strives after ashes, a deceived heart has turned him aside, that he cannot deliver his soul, nor say: 'Is there not a lie in my right hand?'

3. ספר שופטים פרק כא

(כה) בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

4. ספר שמואל א

פרק יא: (א) ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלא כי משחך יהיה על נחלתו לנגיד:
פרק יב: (יב) ויתראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ויתאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו וה' אלקיכם מלפניכם: (יג) ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן ה' עליכם מלך:
פרק טו: (א) ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהיה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהיה:

5. ספר שופטים פרק ח

כב ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם-בנגד גם בן-בנגד כי הושעתנו מיד מדין. כג ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא משל בני בכם ה' ימשל בכם.

6. ספר יחזקאל פרק כח

(א) ויהי דבר ה' אלי לאמר: (ב) בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר אדני ה' יען גבה לבך ותאמר אל אני מושב אלקים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלקים: (ג) הנה חכם אתה מדגנאל כל סתום לא עמוך: (ד) בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך: (ה) ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך: (ו) לכן כה אמר אדני ה' יען תתן את לבבך כלב אלקים: (ז) לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריו חרבותם על יפי חכמתך וחללו יפעתך: (ח) לשחת יורדון ומתה ממותי חלל בלב ימים: (ט) האמר תאמר אלקים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך:

7. ספר דברי הימים ב פרק כו

ג בן-שש עשרה שנה, עזיחו במלכו, וחמשים ושנים שנה, מלך בירושלם; ושם אמו יכליה מן-ירושלם. ד ויעש הישר, בעיני ה' ככל אשר-עשה אמציהו אביו. ה ויהי לדרש אלקים, בימי זכריהו המבין בראת האלקים ובימי דרשו את ה' הצליחו האלקים. ו ויצא, וילחם בפלשתים ויפרץ את-חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים. ז ויעזרהו האלקים על-פלשתים ועל הערבים הישבים בגור בעל והמעונים. ח ויתנו העמונים מנחה לעזיחו; וילך שמו עד-לבוא מצרים כי החזיק עד-למעלה. ט ויבן עזיחו מגדלים בירושלם, על-שער הפנה ועל-שער הגיא ועל-המקצוע ויחזקם. י ויבן מגדלים במדבר, ויחצב ברות רבים--כי מקנה-רב היה לו, ובשפלה ובמישור; אפרים וכרמים, בהרים ובכרמל כי אהב אדמה היה. יא ויהי לעזיחו חיל עשה מלחמה יוצאי צבא לגדוד, במספר פקדתם, ביד יעואל (יעיאל) הסופר, ומעשיהו השוטר--על, יד-חנניהו, משרי, המלך. יב כל מספר ראשי האבות, לגבורי חיל--אלפים ושש מאות. יג ועל-ידם חיל צבא שלש מאות אלף, ושבעת אלפים וחמש מאות, עושי מלחמה, בכח חיל--לעזר למלך, על-האויב. יד ויכן להם עזיחו לכל-הצבא, מגנים ורמחים וכובעים ושריונות וקשתות--ולאבני, קלעים. טו ויעש בירושלם חשבונות מחשבת חושב להיות על-המגדלים ועל-הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדולות ויצא שמו עד-למרחוק כפי-הפליא להעזר עד כפי-חזק. טז וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל בה' אלקיו; ויבא אל-היכל ה' להקטיר על-מזבח הקטרת. יז ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים לה' שמונים בני חיל. יח ויעמדו על-עזיחו המלך ויאמרו לו לא-לך עזיחו להקטיר לה' כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר. יצא מן-המקדש כי מעלת, ולא-לך לכבוד מה' אלקים. יט ויעזר, עזיחו, ובידו מקטרת, להקטיר; ובזעפו עם-הכהנים, והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית ה' מעל למזבח הקטרת. כ ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל-הכהנים, והנה-הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם-הוא נדחף לצאת כי נגעו ה'. כא ויהי עזיחו המלך מצרע עד-יום מותו, וישב בית החפשות (החפשית) מצרע כי נגזר, מבית ה'; ויותם בנו על-בית המלך, שופט את-עם הארץ. כב ויתר דברי עזיחו, הראשנים והאחרנים--כתב ישעיהו בן-אמוץ, הנביא.

8. ספר ישעיהו פרק ו

א בשנת-מות המלך עזיחו, ואראה את ה' ישב על-כסא רם ונשא; ושוליו מלאים את-ההיכל. ב שרפים עמדים ממעל לו, שש כנפים שש כנפים לאחד: בשתיים יכסה פניו, ובשתיים יכסה רגליו--ובשתיים יעופף. ג וקרא זה אל-זה ואמר, קדוש קדוש קדוש ה' צבקות; מלא כל-הארץ, כבודו. ד ויגעו אמות הספים, מקול הקורא; והבית, ימלא עשן. ה ואמר או-לי כי-נדמית, כי איש טמא-שפתיים אנכי, ובתוך עם-טמא שפתיים, אנכי יושב: כי, את-המלך ה' צבאות--ראו עיני. ו ויעף אלי, אחד מן-השרפים, ובידו, רצפה; במלקחים--לקח, מעל המזבח. ז ויגע על-פי--ויאמר, הנה נגע זה על-שפתיך; וסר עונך, וחטאתך תכפר. ח ואשמע את-קול אדני, אמר, את-מי אשלח, ומי ילך-לנו; ואמר, הנני שלחני.

9. ספר תהילים פרק צא

(טו) יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו:

10. מצודות דוד על תהילים פרק צא פסוק טו

יקראני - לכן כאשר יקרא אלי אענה אותו. עמו אנכי בצרה - בעת בוא צרה בעולם אהיה עמו להצילו ממנו:

11. ספר ישעיהו פרק סג

(ט) בכל צרתם לא {לו} צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם: (י) והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם:

12. מדרש תהילים מזמור כ

למנצח מזמור לדוד. יענך ה' ביום צרה. זה שאמר הכתוב (תהלים צא, טו) יקראני ואענהו. אמר הקב"ה, בשעה שמגעת צרה לישראל ומבקשין אותי והן משתתפין בכבודי, כבודי עמהן, באותה שעה אני עונה אותם, שנאמר יקראני ואענהו, למה עמו אנכי בצרה. א"ר יודן משל לאשה שהיא עם אמה בכעס עלתה אמה למעלה. ובשעת לידתה היתה מצוחת מלמטה ואמה שומעת קולה מלמעלה וצווחת גם היא כנגדה. והיו השכנות אומרות לה מה טיבך וכי את יולדת עמה. אמרה להן, בתי יולדת בצער אף על פי שהכעיסה אותי איני יכולה לסבול צווחתה ואני צווחת עמה לפי שצרת בתי שלי היא. כך כשחבר בית המקדש נתן קול בבכי ויללה בעולם שנאמר (ישעיה כב, יב) ויקרא ה' אלקים צבקות ביום ההוא לבכי ולמספד. אמרו לפניו מלאכי השרת, רבונו של עולם יש דברים הללו לפניך, והלא כתיב (דברי הימים-א טז, כז) הוד והדר לפניו וגו'. אמר להן ביתי חרב ובני מסורין בקולרין ואני מצער ומיצר ולא כך כתבתי להן (תהלים צא, טו) עמו אנכי בצרה.

13. ספר ירמיהו פרק ב

ב הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעורין אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה. ג קדש ישראל לה', ראשית תבואתה; כל-אכליו יאשמו, רעה תבא אליהם נאם ה'.

14. ספר ישעיה פרק ה

(א) אֲשִׁירָה נָא לִיְיָדֵי שִׁירַת דּוֹדֵי לְכַרְמוֹ כָּרֶם הִיָּה לִיְיָדֵי בְקָרוֹ בֶּן שָׁמוֹ:

15. ספר הושע פרק יא

(ח) אֵיךְ אֶתְּנֶנּוּ אֶפְרַיִם אֲמַגְנֶנּוּ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתְּנֶנּוּ כְּאֲדָמָה אֲשִׁימֶנּוּ כְּצִבְאִים נִהְפְּךְ עָלַי לְבִי יַחַד נִכְמְרוּ נְחוּמֵי:

16. ספר עמוס פרק ז

(ט) וְנִשְׁמוּ בְּמוֹת יִשְׁחָק וּמִקֵּדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל יִחְרְבוּ וְקִמְתִּי עַל בֵּית יִרְבְּעָם בְּחָרְבֵי: (י) וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה כֹהֵן בֵּית אֵל אֶל יִרְבְּעָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר קִשְׁר עָלֶיךָ עֲמוֹס בְּקִרְבֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא תוּכַל הָאֲרֶץ לְהַכִּיל אֶת כָּל דְּבָרָיו: (יא) כִּי כֹה אָמַר עֲמוֹס בְּחָרְבֵי מוֹת יִרְבְּעָם וַיִּשְׂרָאֵל גְּלָה יִגְלָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ: (יב) וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָה אֶל עֲמוֹס חֲזֵה לְךָ בְּרַח לְךָ אֶל אֲרֶץ יְהוּדָה וְאָכַל שֵׁם לֶחֶם וְשֵׁם תִּנְבְּאָ: (יג) וּבֵית אֵל לֹא תוֹסִיף עוֹד לְהִנָּבֵא כִּי מִקֵּדֶשׁ מֶלֶךְ הוּא וּבֵית מַמְלָכָה הוּא: (יד) וַיַּעַן עֲמוֹס וַיֹּאמֶר אֵל אֲמַצְיָה לֹא נִבְיָא אֲנִי וְלֹא בֶן נְבִיָא אֲנִי כִּי בּוֹקֵר אֲנִי וּבּוֹלֵס שְׁקִמִּים: (טו) וַיִּקְחֵנִי ה' מֵאֲחֵרֵי הַצֹּאן וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה לְךָ הִנָּבֵא אֶל עַמִּי יִשְׂרָאֵל: (טז) וְעַתָּה שָׁמַע דְּבַר ה' אֶתְּהָ אֵמַר לֹא תִנְבֵּא עַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא תִסְיֹף עַל בֵּית יִשְׁחָק: (יז) לָכֵן כֹּה אָמַר ה' אֲשַׁתֶּךָ בְּעִיר תִּזְנֶה וּבְנִיךָ וּבְנֵיךָ בְּחָרְבֵי יִפְלוּ וְאֲדָמָתְךָ בְּחֻבֵל תִּחְלַק וְאֶתְּהָ עַל אֲדָמָה טְמֵאָה תָמוּת וַיִּשְׂרָאֵל גְּלָה יִגְלָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ:

17. Rav Yosef Dov Soloveitchik; Lonely Man of Faith, Doubleday, 1965

page 49, fnt 1 - "The trouble with all rational demonstrations of the existence of God, with which the history of philosophy abounds, consists in their being exactly what they were meant to be by those who formulated them: abstract logical demonstrations divorced from the living primal experiences in which these demonstrations are rooted... Does the loving bride in the embrace of her beloved as for proof that he is alive and real? Must the prayerful soul clinging in passionate love and ecstasy to her Beloved demonstrate that he exists?...Maimonides' term לידע (Yesode ha-Torah 1:1) transcends the bounds of the abstract *logos* and passes over into the realm of the boundless intimate and impassioned experience where postulate and deduction, discursive knowledge and intuitive thinking, conception and perception, subject and object, are one."

Page 51 - "The change from a technical utilitarian relationship to a covenantal existential one occurs in the following manner... With the sound of the divine voice addressing man by his name, be it Abraham, Moses, or Samuel, God, whom man has sought along the endless entrails of the universe, is discovered suddenly as being close to and intimate with man, standing just opposite or beside him. At this meeting of God and man, the covenantal-prophetic community is established..."

Page 105 - "Old concerns changed, past commitments vanished, cherished hopes faded, and a new vision of a redemptive-covenantal reality incommensurate with the old vision of an enjoyable-majestic reality beckoned to him. No more did the "farmer" care for the oxen, the means of making the soil yield its abundance, which were so precious to him a while ago... However Elisha's withdrawal from majesty was not final. He followed the dialectical course of all our prophets. Later, when he achieved the pinnacle of faith and arrived at the outer boundaries of human commitment, he came back to society as a participant in state affairs, as an adviser of kings and a teacher of the majestic community. God ordered him to return to the people, to offer them a share in the covenantal drama and to involve them in the great and solemn colloquy."

18. רמבם יד החזקה - הלכות יסודי התורה הקדמה

(א) לידע שיש שם אלוך (ב) שלא יעלה במחשבה שיש שם אלוך אחר זולתי ה' (ג) ליחדו (ד) לאהבו (ה) ליראה ממנו (ו) לקדש שמו (ז) שלא לחלל שמו (ח) שלא לאבד דברים שנקרא שמו עליהם (ט) לשמוע מן הנביא המדבר בשמו...

19. Avivah Gottlieb Zornberg; "The Particulars of Rapture" page 94

"To speak always means to translate, to transform; even the most faithful translations are betrayals: *il traduttore e traditore* – "To translate is to betray." In its original form, God's presence, His meanings, had come to Moses as what George Steiner (*No Passion Spent*) calls "the great tautology": "I am what I am." ...Designation and corresponding essence are made one – their relation is tautological."

20. ספר שמות פרק לב

(י) וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי וַיַּחַר אִפִּי בָהֶם וְאָכַלְם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי גְדוֹל:

21. L. Silberman; "Prophets and Philosophers" in "Interpreting the Prophetic Tradition" Ktav Publishing House, 1969.

"Sailors use the phrase "the loom of the land" to indicate the sense of the shore's presence even when it lies beyond their vision, even enshrouded in the dark of night. We too who have in our day experienced the shattering of the system, sense the loom of prophecy's vast reality below the horizon of our lives. Yet neither the hard unyielding fact, nor its understanding, is clear within our spirit's sight. All one dares, crying the landfall, is to attempt in fog and gloom neither to run aground on shoal or reef nor doubting, turn and sail away, but sounding with reason's lead and line, come at last unto the land."